

A la recerca d'un futur més pròsper

Isaac Gultresa

De què parlem quan diem “benestar”?

Benestar és una paraula que designa la situació en que la persona troba satisfetes totes les seves necessitats de la vida, o sigui, que no té problemes o obstacles per a realitzar-se. Està clar que, en la societat en què vivim, en el primer món, només un grup determinat de persones tenen problemes per viure dignament, ja que la majoria de gent està més o menys ubicada en un cert estat de benestar.

La dignitat es refereix al respecte que mereix qualsevol persona, sigui quina sigui l'educació que ha rebut, la religió que professa, o el seu estament econòmic o social.

Jo, personalment, penso que la dignitat és la cosa més primària i bàsica que ha de tenir una societat humana, i per tant, es prioritària al benestar.

Si les persones no respecten els seus similars, la humanitat està condemnada al desastre. És clar i evident que en diversos camps no són necessaris els acords col·lectius, i que es poden fer grans descobriments i obtenir molts avenços de manera individual. Però també és cert que en molts aspectes de la vida, es fan imprescindibles les avinences entre diferents grups de persones.

La dignitat forma part dels valors de l'ésser humà des del seu naixement fins a la seva mort, es considera un puntal bàsic de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Però malauradament en molts moments de la història de la humanitat, la dignitat d'algunes minories ha estat denigrada. En són exemples l'Holocaust, la dictadura del general Franco o la persecució dels armenis a Turquia.

Tots aquests fets s'engloben sota el nom de genocidis, que significa “delicte internacional que comprèn qualsevol dels actes perpetrats amb la intenció de destruir, de forma parcial o total, un grup ètnic, nacional, racial o religiós”.

La major desgràcia que tenim és que aquests crims contra la humanitat no són només cosa del passat. Encara avui en dia hi ha persones que sofreixen i viuen en condicions infrahumanes. Podríem citar el cas dels cristians que viuen a determinats països africans, a on l'augment de potencial de l'islamisme radical fa que molts creients cristians hagin d'exiliar-se a la força.

Altres grups minoritaris com el dels homosexuals, també són obligats a l'èxode en alguns països del tercer món. Per ser més concrets, l'homosexualitat està penada en països com l'Iran, l'Aràbia Saudita, Mauritània o Rússia, i aquests només en són alguns exemples. Fins i tot en alguns països existeixen penes de presó de per vida o pena de mort.

El fet de que algunes nacions no respectin el pacte sobre els drets humans universals, fa que no es pugui assolir la dignitat, que és bàsica per a totes les persones, en alguns indrets del món.

Crec que és necessari i obligatori que es consensuïn uns drets universals que garanteixin la dignitat a qualsevol ésser humà del planeta, ja que sense la dignitat, és impossible arribar a cap tipus de situació de benestar.

Un cop l'espècie humana en la seva totalitat tingui cobertes les necessitats bàsiques (és interessant observar la piràmide de Maslow, tot i que hi ha diversos criteris), després ens podem centrar en aconseguir un benestar general.

El benestar actual, que tenim en els països que anomenem “desenvolupats”, no està generalitzat a tots els estats i nacions, i, per tant, és un benestar egoista i occidental.

El món no està ben equilibrat, i si nosaltres gaudim d'un benestar complet és perquè en altres llocs, moltes persones són explotades per a servir-nos. Si hi ha rics, és perquè

existeixen els pobres i els marginats. Aquestes dues classes socials es retroalimenten i necessiten una de l'altra per poder sobreviure.,
Esperem que en un futur no tant llunyà ni utòpic, puguem veure una situació de benestar universal arreu del món, i que la gent que encara avui pateix i lluita per la seva supervivència pugui realitzar-se plenament i tenir una vida feliç.

Moltes gràcies!!